

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Quàm multi fructus nascantur, ex lapsu aliorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Studita.
form. 118.

S. Augustin.
lib. de nat. &
grat. cap. 35.
contr. Pelag.

Pfal. 21. 11.
1. Cor. 10. 12.

III.

Pfal. 72. 22.

dorus Studita, praesto est bellum: neq; enim fuerit virtus, nisi praesens sit bellum. In bello autem quid est, nisi aut vincere, aut vinci? Nullo igitur tempore vult nos esse securos DEVS, vt omni tempore vigilemus. Quare duobus malis prouidit; lapsis per eos, qui surrexerunt; stantibus per eos, qui ceciderunt. Idcirco enim in exitu, quandoque nonnullorum flagitiosissimorum hominum misertus est, eosque in gratiam recepit sub ipsum finem vitae, vt spem omnibus faceret, ex quorundam salute, qui flagitiosissimi cum fuissent, tandem tamen resipuerunt. Horum casus non tantum vtilis fuerunt ijs ipsis, sed etiam alijs, qui eorum exemplis animati ipsi quoque ad secundam hanc naufragij tabulam confluxerunt. *Quorundam sanè exempla*, ait S. Augustinus, *quos peccasse legimus, non idè scripta dicit, qui sanum sapit, vt ad desperationem non peccandi valeant, & securitatem peccandi nobis quodammodo praeberè videantur; sed vt disceremus vel poenitendi humilitatem, vel etiam in talibus lapsibus non desperandam salutem.* Sicut ergo nonnulli, qui diu in sordibus jacuerunt, tandem ex illis, diuina gratia emergunt; vt nullus peccator dicat, se nimis diu in coeno scelerum suorum hæsisse, neque iam peccata relinquere atq; inde eluctari posse; cum exempla contrarium demonstrent: ita etiam par fuit, vt à diuina prouidentia exempla esse finerentur; ne quisquam de sua virtute praesumeret, quantumuis diu virtuti operam dedisset; sed vt *seruiret Domino cum timore*, iuxta illud: *Qui se existimat stare, videat, ne cadat.* Facile autem agnoscat, se cadere posse, quisquis viderit, audiuerit, vel legerit, alios sui similes cecidisse. Id nos humiles facit, quod docet esse labiles. Vbi casus non timeretur, nulla est incendendi sollicitudo.

Fateor, tremendum est, & formidinem magnam iniicit nobis, si cogitamus, aliquos vsque ad supremam senectutem, DEO gratos amicosque extitisse, & tandem lapsos Acheronticis incendijs fuisse adjudicatos. Sed hoc ipsum Deo dignum, & diuinæ prouidentiae conueniens est; quia facit, vt, semper sollicitè in diuino eius conspectu cauteque ambulemus; nec nos ipsos circumspeciamus, & nobis de magnis victorijs ipsi acclamemus; sed identidem cogitemus, nos cadere posse; sanctiores nobis cecidisse; ex nobis ipsis nihil esse, nihil valere, & *ad nihilum redigi posse.*

posse, vt, vnde orti sumus, eò redeamus. *Ubi euidentius nostra infirmitas panditur, quàm hoc permiffu? ex lapsu illius Monachi, qui illafus ardentis pruuas nudo calcauerat pede, fortasse falus pendeat S. Pachomij, S. Palamonis, & plurimorum Monachorum, sub Pachomij institutione, sanctiffimorum. Inde humilior ipse Pachomius, inde ardentior, & omnium virtutum magis studiosus. Pauciffimi tamen sunt, qui in exitu vite pereunt, post veteranam pœnitentiam. Nam frequentiffimum mortis archetypum videmus vitam: prout vivimus, morimur: apparatus enim nostri exitus, precedens conuersatio est. At omnium humilitas exigebat, vnius vel alterius periculo erudiri. Commune bonum postulabat, priuato capite instrui. Ideò aliqui in portu naufragium fecere, ad salutem plurimorū ad disciplinam timoris, ad eruditionem humilitatis, ad manifestationem suprema DEI dominationis, ad ostendendas misericordia eius diuitias. Lapsus Memnonis plures instruxit, tum narratus simpliciter, tum à S. Theodoro Studita inculcatus sermone habito ad Monachos. Nec minùs Heronis cuiusdam ruina, per quinquaginta annos sanctiffimi, utilis multis fuit. Publicatum eius precipitium multos detinuit. Nunc adhuc coërcet in humilitate, commendatum à Cassiano in collatione secunda Abbatij Moyses.*

Accedit his, etiam non rarò Deo causam dari ab illis, qui eum spiritum cœperint, carne consummantur. Multorum enim principia feruent, media tepent, quid mirum, si vltima frigent? Neque enim omnes eunt de virtute in virtutem, sed multi putant, se se iam satis profecisse, nec progredi conantur in via perfectionis. Atqui in hac via non progredi, est regredi, quemadmodum contigit ijs, qui contra torrentem nituntur; nisi enim summâ vi ascendant, ipso vndarum impetu deorsum feruntur; ita, qui non cogitant pugnare semper contra vitia, carnem, & dæmonem, iam vitij cedunt, carni obediunt, dæmoni succumbunt. Quare assuetudine quadam res diuinas non tanti faciunt; tadio minuunt, fiducia quadam præteritorum meritorum omnino omittunt. An iniquum igitur, si Deus negligentes negligat, vel contemnentes contemnat? Nota erant opera Angeli, seu Episcopi Laodicæ Ecclesiæ, cui scriptum est: *Quia tepidus es, Apoc. 3. 16.* Et si quis vult audire tepiditatis

Ioan. Euseb:
Nieremberg.
In Theopoli-
tico. p. 1. lib. 1.
cap. 21.

IV.
Galat. 3. 3.
Psal. 33. 8.